

24. september 2021

GRUND- OG NÆRHEDSNOTAT TIL FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om europæiske grønne obligationer, KOM (2021) 391

1. Resumé

Kommissionen præsenterede den 6. juli 2021 forslag til forordning om europæiske grønne obligationer. Grønne obligationer er obligationer, hvor provenuet fra udstedelsen finansierer aktiviteter, der er klima- og miljømæssigt bæredygtige.

Forslaget introducerer en ny EU-standard for grønne obligationer, som har til formål at bidrage til at nå Paris-målene for at reducere udledningen af drivhusgasser. Forslaget bidrager til dette mål ved at udvikle markederne for grønne obligationer af høj kvalitet som led i finansieringen af den bæredygtige omstilling og ved at skabe rammer for, at investorer kan have tillid til europæiske grønne obligationer.

Forslaget består overordnet af fire elementer:

- 1) En sammenkædning til EU taksonomien mhp. at sikre, at hele provenuet fra en europæisk grøn obligation går til grønne aktiviteter.*
- 2) Krav til rapportering og gennemsigtighed med provenuet.*
- 3) Obligatorisk ekstern kontrol med, hvorvidt obligationens provenu er anvendt til tilstrækkeligt grønne aktiviteter, både før og efter allokering af midler.*
- 4) Tilsyn med eksterne kontrollanter, der verificerer, at obligationens provenu er anvendt grønt.*

De fire elementer skal sikre, at standarden giver en høj sikkerhed for, at de underliggende aktiver reelt understøtter den grønne omstilling, en ensartet struktur og rapportering for både udstedere og investorer samt lavere omkostninger i forbindelse med udstedelse af grønne obligationer.

Regeringen støtter generelt et ambitiøst forslag, der kan understøtte såvel europæiske tiltag (herunder Den europæiske grønne pagt) som nationale tiltag (herunder klimaloven) ved at øge adgang til grøn finansiering for både realøkonomien og den finansielle sektor gennem en fælles standard. Forslaget vil skabe et større marked for grønne obligationer med mere gennemsigtighed og forhåbentligt lidt lavere omkostninger, hvilket regeringen finder positivt. Regeringen vil arbejde for, at forslaget kan fungere

sammen med eksisterende forhold på de finansielle markeder, herunder med det danske marked for realkreditobligationer, og dermed hurtigt kan finde optag i markederne. Herunder vil regeringen lægge vægt på, at EU-standarder udarbejdes, så investorer kan være sikre på, at grønne obligationer vil bevare deres status som grønne, selvom definitionen af grønne udgifter kan ændre sig over tid. Endvidere vil regeringen arbejde for et proportionalt og effektivt tilsyn, som også kan understøtte eksterne kontrollanter, der skal verificere grønne obligationer. Regeringen vil ligeledes arbejde for, at standarden fungerer sammen med anden lovgivning vedr. bæredygtig finansiering, herunder disclosureforordningen og EU-taksonomien. Slutteligt vil regeringen arbejde for, at der er de rette rammer for afrapportering, og at validering baseres på valide data for private såvel som offentlige udstedere.

2. Baggrund

Kommissionen har den 6. juli 2021 fremsat et forslag til Europa-Parlamentet og Rådet om en forordning, der skal etablere en frivillig EU-standard for grønne obligationer. Forslaget er en del af pakke for bæredygtig finansiering fra Kommissionen, der også indeholder en ny strategi for bæredygtig finansiering¹ (jf. separat Grund- og Nærhedsnotat herom). Pakken har til formål at understøtte finansieringen af bæredygtige økonomiske aktiviteter og muliggøre omstillingen til en CO2-neutral økonomi inden 2050.

Arbejdet med grønne obligationer i EU udspringer af Kommissionens Handlingsplan for bæredygtig finansiering fra 2018², hvori det foreslås at fremsætte et forslag til en EU-standard for grønne obligationer.

Forslaget til en EU-standard hænger sammen med, at Kommissionen i sin handlingsplan fra 2018 også foreslog en såkaldt EU-taksonomi (klassifikationssystem), mhp. at etablere EU-fælles definitioner af, hvilke økonomiske aktiviteter, fx typer af energiproduktion, der er miljømæssigt bæredygtige (taksonomiforordningen). EU-taksonomien kan dermed danne grundlag for tekniske produktstandarder, såsom grønne obligationer. Taksonomi-forordningen blev vedtaget i november 2019, og implementeres gennem delegerede retsakter fra Kommissionen. Den første delegerede retsakt blev vedtaget i juni 2021 og har virkning fra 2022, hvis der ikke bliver gjort indsigelse af Rådet eller Europa-Parlamentet. Retsakten indeholder de konkrete tekniske kriterier, som økonomiske aktiviteter i en række sektorer (energiproduktion, byggeri, mv.) skal efterleve for at bidrage væsentligt til et af de to klimarelaterede mål, hhv. modvirkning af klimaændringer og tilpasning til klimaændringer.

Grønne obligationer er obligationer, hvor midlerne er øremærket økonomiske aktiviteter, der bidrager væsentligt til klima- og miljømæssige formål. Princippet er, at når der udstedes en grøn obligation, skal der afholdes grønne udgifter svarende til obligationsudstedelsens provenu. Det gælder

¹ Meddelelse fra Kommissionen om Strategi for bæredygtig finansiering, COM/

² KOM/2018/097 final

både for private og offentlige udstedere af grønne obligationer. Grønne obligationer kan dermed spille en vigtig rolle i finansieringen af den bæredygtige omstilling.

Markedet for grønne obligationer er hastigt voksende. Der er imidlertid to overordnede problemstillinger, som risikerer at hæmme markedets bidrag til finansieringen af den grønne omstilling. For det første er det nuværende marked for grønne obligationer præget af forskellige standarder, som stiller forskellige krav til opgørelse, dokumentation og kontrol med anvendelse af provenuet fra grønne obligationsudstedelser. For det andet er markedet aktuelt kendetegnet ved dets mangel på klare og harmoniserede definitioner af, hvad der er klima- og miljømæssigt bæredygtigt. Fraværet af en ensartet juridisk definition og et tilsyn med ensartede oplysningsforpligtelser medfører en mangel på gennemsigtighed. Det kan forhindre markedet i at opnå sit fulde potentiale, da fragmenteringen af markeder føre til større omkostninger for investorer og risiko for såkaldt greenwashing.³

3. Formål og indhold

Det overordnede formål med forslaget til en EU-standard for grønne obligationer er at udnytte det indre marked til at bidrage til opfyldelse af EU's klima- og miljømål i overensstemmelse med Parisaftalens⁴ målsætning om at begrænse den globale temperaturstigning til 1,5 °C og Den europæiske grønne aftales⁵ ambition om at omdanne EU til en ressourceeffektiv og klimaneutral økonomi. Desuden forsøger Kommissionen også med forslaget at etablere en global standard for grønne obligationer, idet man er først med en både ambitiøs og lovfæstet standard. Det skal ses i lyset af sammenhængen med EU-taksonomien, som allerede har global interesse og tegner til at blive brugt uden for EU.

Forslaget er forankret i taksonomiforordningen⁶, som er EU's definition af, hvad der kan betragtes som miljømæssigt bæredygtige aktiviteter. Standarden for grønne obligationer skal endvidere indføre en række krav til at sikre en høj investorbeskyttelse, herunder standardiserede oplysningsforpligtelser for udstedere samt krav om ekstern kontrol af EU-registrerede virksomheder.

Med forslaget til forordning vil de udstedere, som ønsker at udstede grønne obligationer i henhold til den juridisk bindende standard, få ret til at anvende betegnelsen "European green bond" eller "EuGB". Betegnelsen vil kunne anvendes af både private og offentlige samt europæiske og ikke-europæiske aktører, forudsat at de overholder alle kravene i forordningen.

³ Greenwashing betyder, at en aktivitet eller vare gives ud for at være mere klima- eller miljømæssigt bæredygtig end det faktisk er. Tilfælde med greenwashing kan underminere tilliden til et marked, et mærke eller en standard og have negative effekter på den grønne omstilling.

⁵ Meddelelse fra Kommissionen om Den europæiske grønne aftale, COM/2019/640 final

⁶ Forordning (EU) 2020/852

Dvs. at såvel finansielle som ikke-finansielle virksomheder eller en stater vil kunne udstede grønne obligationer via standarden, uagtet om de er placeret i eller uden for EU. Initiativet sigter således efter at øge tilliden til grønne obligationer og dermed bidrage til, at der mobiliseres flere offentlige og private midler til miljømæssigt bæredygtige investeringer, hvor investorer kan vide sig sikre på, at hele proventet fra en grøn obligation anvendes til miljø- og klimamæssigt bæredygtige investeringer.

Da der er tale om en frivillig standard, vil ingen aktører i markedet være bundet til at udstede grønne obligationer, uagtet om de har grønne aktiviteter eller ej. Først i det øjeblik en virksomhed eller en stat vælger at udstede en obligation under betegnelsen "European green bond" eller "EuGB", er det obligatorisk at opfylde kravene i forordningen. Dvs. at en virksomhed stadig må anvende andre standarder eller udstede traditionelle ikke-grønne obligationer selvom hele produktionen er grøn.

Den specifikke målsætning med initiativet er ifølge Kommissionen tredelt.

For det første skal standarden ved hjælp af EU-taksonomien opstille klare linjer for, hvad der kan defineres som grønt på obligationsmarkedet. Det vil gøre det lettere for investorer at identificere grønne obligationer, sammenligne dem med hinanden og reducere risikoen for at blive udsat for greenwashing. Det vil også gøre det lettere for udstedere at identificere grønne aktiviteter på deres balance og dermed understøtte udstedelsesprocessen.

For det andet skal standarden harmonisere oplysninger og øge gennemsigtigheden på markedet for grønne obligationer. Målet er i den forbindelse særligt at øge kvaliteten af og tilliden til de eksterne kontrollanter, som bekræfter rigtigheden af obligationsudstederes oplysninger om klima- og miljømæssige forhold. Der anvendes allerede i vid udstrækning tredjepartsvurderinger til sådanne verificeringer i dag, men de beror på forskellige metoder. Igennem krav til eksterne kontrollanter om registrering og effektiv implementering af politikker og procedurer skal standarden tilføje et ekstra lag af sikkerhed, som sikrer kvalitet, uafhængighed og integritet af tredjepartsvurderingerne af klima- og miljømæssige forhold. Det vil adskille EU-standard fra øvrige markedsstandarder og ifølge Kommissionen understøtte hensigten om at etablere en "guldstandard" for grønne obligationer.

For det tredje muliggør standarden også, at stater i højere grad kan udstede grønne obligationer, da forhold der kan stå i vejen for grønne statsobligationer er indtænkt i forslaget. Fx opgørelse og særegner ved statslige grønne udgifter og statsrevision.

Forslaget skal ses i sammenhæng med og i forlængelse af Kommissionens øvrige initiativer inden for bæredygtig finansiering, særligt taksonomiforordningen. Forslaget hænger også sammen med Kommissionens forslag

om bæredygtighedsrapportering⁷, som indebærer, at store virksomheder samt de fleste børsnoterede virksomheder, og dermed mange obligationsudstedere, skal rapportere om bæredygtighedsoplysninger.

Forslagets fire kerneelementer

Det foreslåede rammeværk indeholder fire kerneelementer:

For det første er forslaget forankret i taksonomiforordningen, som er EU's definition af, hvad der kan betragtes som miljømæssigt bæredygtige eller grønne aktiviteter. Forslaget lægger således op til, at alle midlerne fra en grøn obligationsudstedelse skal anvendes i overensstemmelse med EU-taksonomien for at kunne kvalificere som EuGB. Dette skal sikre, at obligationen er klima- og miljømæssigt bæredygtigt og samtidig lever op til sociale minimumsstandarder.

For det andet indebærer standarden høje krav til gennemsigtighed med provenuanvendelsen. Udstedere af EuGB skal offentliggøre detaljerede oplysninger om, hvilke projekter midlerne finansierer, samt opgørelser over udstedelsens indvirkningen på klima- og miljømæssig bæredygtighed.

For det tredje lægger forslaget op til, at alle EuGB-udstedelser skal undergå kontroltjek af eksterne kontrollanter for at sikre overholdelsen af forordningens krav til bæredygtighed.

For det fjerde skal de eksterne kontrollanter underlægges tilsyn af Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA). Alle virksomheder, der ønsker at være ekstern kontrollant af EuGB, skal registreres hos ESMA. Det fælleseuropæiske tilsyn med kontrollanterne skal bidrage til at sikre, at investorer kan have tillid til kvaliteten og integriteten af tredjepartsvurderingerne.

Retsgrundlaget for forslaget er artikel 114 i Traktat om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF). Europa-Parlamentet og Rådet er medlovgivere. Rådet træffer beslutning med kvalificeret flertal.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet er medlovgiver på forslaget. Europa-Parlamentet har endnu ikke fastlagt sin holdning til Kommissionens forslag.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen angiver, at markedet for grønne obligationer i sin natur er grænseoverskridende og internationalt og derfor er bedst reguleret på europæisk niveau. En ny standard vil kræve ensartede definitioner og rammer for ikke at fragmentere markedet, og på den baggrund vurderer Kommissionen, at et forslag til forordning er bedst egnet.

⁷ Forslag til direktiv, (KOM) 2021/189 final

Endvidere angiver Kommissionen, at tredjepartsvirksomheder, som kontrollerer grønne obligationer, ligeledes opererer på et grænseoverskridende niveau, og at disse aktører mest hensigtsmæssigt reguleres på fælleseuropæisk niveau.

Regeringen er enig i Kommissionens vurdering og finder på den baggrund, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Det vurderes væsentligt at sikre, at tilsynet med de eksterne kontrollanter er indrettet, så det tager højde for de faktiske aktører og aktiviteter.

6. Gældende dansk ret

Der er for nærværende ingen dansk lov for grønne obligationer.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Forslaget vil, idet det er en forordning, være direkte gældende i Danmark.

Udover en udvidelse af prospektforordningen⁸ til at indbefatte nye oplysningsforpligtelser for de udstedere af grønne obligationer, som er omfattet af nævnte forordning, forventes der ikke at være lovgivningsmæssige konsekvenser.

Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have direkte statsfinansielle konsekvenser. Såfremt regeringen skulle beslutte at udstede grønne statsobligationer, vil forslaget ikke påføre yderligere omkostninger ift. selve obligationsudstedelsen, idet eksternt kontrol allerede er markedsstandard. Dog kan den øgede efterspørgsel efter grønne statsobligationer forhåbentligt reducere finansieringsomkostningerne for staten og potentielt opveje omkostninger forbundet med en grøn udstedelse.

Hvis staten vælger at anvende EU-standarden til at udstede grønne statsobligationer, kan der være omkostninger forbundet med den obligatoriske anvendelse af EU-taksonomien på statens udgifter, hvilket forudsætter ressourcer til identificering af økonomiske aktiviteter, som stemmer overens med taksonomien. Denne udgift vil dog også gøre sig gældende ved brug af andre standarder for grønne obligationer.

Det er uvist, hvorvidt grønne danske statsobligationer baseret på EuGB-standarden vil gøre det muligt for staten at låne penge billigere end ved konventionelle obligationer. Grønne statsobligationer baseret på standarden ventes dog at kunne bidrage til, at investorerne i danske statsobligationer bliver mere diversificerede, hvilket kan sikre mere stabile låneomkostninger for staten.

For så vidt angår det foreslåede tilsynsregime med eksterne kontrollanter, vil der ikke være direkte statsfinansielle konsekvenser, da ESMA's tilsyn med

⁸ Forordning (EU) 2017/1129

disse foreslås finansieret gennem afgifter pålagt de pågældende virksomheder.

Der kan som følge af forslaget forudses et nationalt tilsyn med udstedervirksomheder, som vil kræve flere ressourcer i de nationale tilsynsmyndigheder, hvilket i Danmark er Finanstilsynet. Omfanget heraf vil være afhængig af udstedelsesfrekvens og -volumen i de enkelte EU-lande. Finanstilsynet finansieres gennem gebyrer pålagt de finansielle virksomheder under tilsyn, og det vil derfor ikke have direkte statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget forventes at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, idet en ambitiøs EU-standard for grønne obligationer kan understøtte omstillingen af den danske økonomi i overensstemmelse med klimaloven.⁹

Såfremt danske udstedere skulle beslutte at anvende EU-standard, kan det ikke udelukkes, at det på kort sigt kan påvirke likviditetsforholdene, dvs. hvor let det er på kort tid at sælge eller videresælge obligationerne til den gældende markedspris. Det skyldes, at grønne obligationsudstedelser, i hvert fald på kort sigt, formentlig ikke kan opnå samme volumen som konventionelle udstedelser. Det kan korrigeres i takt med den hastige grønne omstilling, som den danske klimalov såvel som EU's klimamålsætning forudsætter, som vil resultere i større volumener.

Derudover vil EU-standardens krav til høj gennemsigtighed og sikkerhed for, at obligationsprovenuet reelt anvendes til grønne formål, kunne forventes at øge efterspørgslen efter europæiske grønne obligationer sammenlignet med andre grønne obligationsudstedelser. Såfremt der er større efterspørgsel vil det betyde, at flere grønne investeringer vil kunne realiseres, fordi omkostninger til finansiering for udsteder er lavere – både for virksomheder og for stater. Den øgede efterspørgsel vil således kunne reducere finansieringsomkostningerne for udstedere. Lavere finansieringsomkostninger vil, i det omfang de realiseres, alt andet lige bidrage til at øge incitamentet for at investere i grønne projekter.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Idet standarden er frivillig at benytte, vil forordningen ikke påføre obligationsudstedere uomgængelige administrative byrder. De virksomheder, som finder det attraktivt at udstede obligationer i henhold til EU-standard, vil skulle indregne ressourcer til identificering, opgørelse og kontroltjek af grønne udgifter. Disse omkostninger forventes ikke at adskille sig markant fra udgifterne forbundet med en udstedelse på det nuværende marked for grønne obligationer.

Derudover skal udgifterne til anvendelse af EU-taksonomien ses i forhold til omkostningerne ved fraværet af en fælles standard for opgørelse af grønne udgifter. Disse vurderes at være større, idet et fragmenteret marked

⁹ Lov om klima, LOV nr. 965 af 26/06/2020.

med forskellige standarder trækker større veksler på virksomheders tid og ressourcer.

I det omfang at efterspørgslen er større for grønne obligationer end konventionelle obligationer, vil standarden potentielt kunne sikre virksomheder lavere renteomkostninger. Både renteomkostninger og omkostninger til grønne rammeværk og kontrol kan variere meget afhængigt af den enkelte udstedelse.

8. Høring

Forslaget har været i skriftlig høring i EU-Specialudvalget for den finansielle sektor med frist for bemærkninger d. 20. august 2021.

Nedenfor sammenfattes hovedindholdet af de indkomne høringssvar fra Finans Danmark (FIDA), FSR – danske revisorer (FSR), Forsikring & Pension (F&P), Nationalbanken og Danske Rederier.

Finans Danmark og FSR støtter generelt Kommissionens forslag, så længe denne etableres på en måde, som fremmer, ikke begrænser, muligheden for at give flere bæredygtige lån til boligejerne og erhvervslivet. De bemærker, at man med forslaget risikerer at begrænse finanssektorens mulighed for at udstede grønne obligationer og give grønne lån og dermed understøtte den grønne omstilling, idet forslaget lægger op til en løbende opdatering af kravene til grønhed. Det kan betyde, at kun udlån med kort løbetid vil kunne finansieres gennem grønne obligationer, da de vil kunne følge opdateringerne.

Forsikring & Pension finder Kommissionens forslag positivt, idet forslaget kan bidrage til troværdighed og gennemsigtighed for investorerne. De vurderer, at en sådan standard vil øge tilgængeligheden og troværdigheden af og interessen for bæredygtige og grønne obligationer – både blandt institutionelle investorer og detailinvestorer.

Nationalbanken bemærker, at ændringer til tekniske screeningskriterier i EU-taksonomien vil påvirke allerede udestedte grønne obligationer. Nationalbanken finder det u hensigtsmæssigt, hvis en grøn obligation kan miste sin grønne status, da det vil skabe usikkerhed for markedsdeltagere, investorer mv. samt være en væsentlig administrativ byrde for udstedere og investorer.

Finans Danmark og FSR foreslår ligeledes, at obligationer bevarer deres status som grønne i hele obligationens løbetid uanset ændringer i taksonomien for aktiviteter, som de underliggende lån finansierer. De bemærker herudover, at det vil være nyttigt at præcisere, at ”debt”, som angivet i artikel 5, bl.a. kan være realkreditlån.

Nationalbanken mener, at det er uklart, hvordan udstedere skal håndtere ændringer til de tekniske screeningskriterier (TSC) i taksonomien i praksis,

idet provenuet fra udstedelsen af de grønne obligationer allerede vil være allokeret. De bemærker endvidere, at det i praksis ikke er muligt at udpege, hvilken specifik investor, der har investeret i de grønne udgiftsposter ifm. grønne statsobligationer, som måtte være berørt af ændringer til TSC i EU-taksonomien. De mener derudover, at det er uklart, hvordan man i praksis afgør, hvilke investorer i de grønne obligationer, der hhv. berøres og ikke berøres. Såfremt hele udstedelsen ophører med at være grøn, vil det forventeligt øge risikoen ved grønne statsobligationer.

Finans Danmark og FSR mener, at der, for at øge anvendeligheden af standarden i praksis, bør være en vis fleksibilitet, der gør det muligt for kunderne at leve op til kravene i taksonomien og dermed reelt mulighed for opnå støtte til grønne initiativer. De forslår, at hvis virksomhedens hovedaktivitet eller langt størstedelen af aktiviteterne lever op til EU-taksonomien, bør virksomheden kunne få et grønt lån, som er finansieret med en EuGB. Det samme bør gælde for boligejere, som optager et lån, hvor størstedelen af lånet bruges til energirenovering. Da bør hele lånet også kunne betragtes som grønt.

Forsikring og Pension fremhæver, at hvis de grønne obligationer skal blive attraktive for investorerne – institutionelle såvel som detailinvestorer – er det vigtigt at omkostningerne ved grønne obligationer ikke bliver højere end ved ikke-grønne obligationer, idet pensionselskaberne er underlagt krav om at sikre det bedste risikostyret afkast til deres medlemmer.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er på nuværende tidspunkt ikke nærmere kendskab til andre EU-landes holdninger til forslaget. EU-landene ventes dog generelt at støtte formålet med forslaget.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen støtter generelt forslaget, der kan bidrage til at fremme finansieringen af den grønne omstilling og skabe gennemsigtighed på de finansielle markeder. Således støtter regeringen formålet om at skabe en fælles EU-standard for grønne obligationer med høje krav til gennemsigtighed, kontroltjek af oplysninger og en klar definition af, hvad der kan kaldes grønt.

Regeringen lægger vægt på, at EU standarden skal understøtte forudsigelighed og sikkerhed for grønne obligationer og de underliggende grønne udgifter. Dvs. at investorer ved køb af grønne obligationer, der finansierer længerevarende projekter og har lang løbetid, skal have vished for, at obligationen er grøn i hele løbetiden. Det indebærer, at en grøn obligationsudstedelse, hvor provenuet er allokeret til formål, der opfylder de grønne kriterier ved allokering, forbliver grøn i hele løbetiden på fx 20 år, også selv om der efter fx 10 år sker justeringer i kravene til nye grønne obligationer, fx infrastrukturprojekter eller byggerier. Det inkluderer, at allerede-allokeret provenu skal forblive grønt i hele obligations løbetid. Alternativt

kan det begrænse mulighederne for at finansiere større eller længerevarende projekter. Samtidig vil regeringen arbejde for, at der stilles krav om, at aktiver, der finansieres med EuGB, inden for en kort periode efter udstedelse skal være i overensstemmelse med den på udstedelsestidspunktet gældende taksonomi, så investorer ved, at provenuet fra EuGB placeres i miljømæssigt bæredygtige investeringer.

Regeringen støtter, at standarden fungerer sammen med anden lovgivning vedr. bæredygtig finansiering, herunder disclosureforordningen og EU-taksonomien, så reguleringen skaber gode rammer for at markedet for bæredygtig finansiering styrkes.

Regeringen støtter, at statsgæld ligeledes skal kunne udstedes ved hjælp af EU-standard. Det vil kunne bidrage til den grønne omstilling og finansieringen heraf, som også inkluderer offentlige midler.

Regeringen vil endvidere arbejde for, at der føres et effektivt og proportionalt tilsyn med såvel EuGB-udstedelser som eksterne kontrollanter. Tilsynsregimet bør således afspejle markedets karakteristika, være omkostningseffektivt og proportionalt med størrelsen af markedet. Det er vurderingen, at markedet for ydelser fra eksterne kontrollanter i høj grad vil fungere på tværs af grænserne i EU og være placeret ved at begrænset antal udbydere. Ud fra en faglig vurdering finder regeringen det på den baggrund hensigtsmæssigt, at det foreslåede tilsyn med eksterne kontrollanter placeres ved ESMA på dette område.

Regeringen vil arbejde for, at afrapportering og kontroltjek heraf i forbindelse med allokering af provenu mv. er baseret på valide data. I den forbindelse er det væsentlig, at kravene til tidspunkter for afrapportering og kontroltjek fastlægges, så udsteder skal afrapportere inden for rimelig tid og med en vis fleksibilitet, men samtidig har valide data tilgængeligt. Det gælder både ift. private og offentlige udstedere.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget er blevet forelagt Folketingets Europaudvalg i samlenotat af 30. juni 2021 forud for ECOFIN rådsmøde den 13. juli 2021.